

Negyed százada, hogy megalakult a Tógazda Halászati Zrt. Ma már elmondható, hogy a tevékenységük a halászat teljes vertikumát felöleli, így a palettájuk az édesvízi fajok szaporításától az étkezési méretű halak piacra juttatásáig terjed

Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter az Életfa Emlékplakett bronz fokozatát tíz személynek adta át. A kiüntetettek között volt Tóth István, a Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség ügyvezető igazgatója

Május utolsó szombatjának időjárása a kegyeibe fogadta a 12. Média-horgászverseny több mint 120 résztvevőjét. A hagyományos balatonszárszói rendezvény fontos esemény a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. számára

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

XVII. évfolyam
2016. július

Halászati Lapok

A Magyar Haltermelők és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetségének Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György

A HAKI az ágazat sikeréért dolgozik

Ahogy erről korábbi számunkban hírt adtunk, a NAIK Halászati és Öntözési Kutató Intézete (HAKI) kecségét és széles kárászt telepített természetes vizekbe. Mindez jelzi, hogy teljesítik azt az új miniszteri megbízatást, amit a 2013. évi CII. törvényben is megfogalmaznak, nevezetesen azt, hogy védett vagy veszélyeztetett, hasznosítható őshonos halfajok szaporításával és visszatelepítésével is foglalkoznia kell a kutatóintézetnek. Gál Dénes igazgatóval a változásokról, az új fejlesztésekről, beruházásokról is beszélgettünk.

• **Igazgató úr, több olyan projektükről tudok, amelyek megvalósításával az infrastruktúrájukat fejlesztik. Hol tartanak?**

– Jól tudja. Az elmúlt években kevés lehetőség volt az infrastruktúra megújítására. Elsősorban a halas kísérleti létesítményekre gondolok. Egy uniós forrásból, az FP7-es program keretében tavaly átadtunk egy új kísérleti rendszert, amely a régi recirk rendszerünk meg-, illetve felújítását jelenti. Ezt a rendszert a Halászati Operatív Programból elnyert pályázati pénzekből tervezzük bővíteni, és elsődleges célunk, hogy egy tenyésztés-genetikai központot hozzunk létre. Nyilvánvaló, hogy ebben a rendszerben is végzünk halas kísérleteket takarmányozási, élettani területeken, amelyek a magyar akvakultúra fejlődését, fejlesztését szolgálják. Nagyon fontos vetülete ennek a munkának, hogy szeretnénk olyan halfajok intenzív nevelését kifejlesztetni, mint a szürke harcsa, a tápos ponty, a süllő. A termelés jelen pillanatban is csak kevésbé domesztikált vad fajtákkal dolgozunk. Komoly energiákat fordítunk a szürkeharcsa-termelés felfuttatására, vannak rá takarmányozási programok, ugyanakkor hiányzik a termelésfejlesztés genetikai lába. Amíg nincsen egy magas teljesítőképességű szürkeharcsa-állományunk, addig nagyon nehéz inten-

zív termelésbe kezdeni. Pedig ebben komoly gazdasági potenciál van, illetve a magas növekedési erélyű, a betegségeknek jobban ellenálló fajták adják a biztos jövedelmet termelő bázisát az intenzív harcsanevelésnek is.

• **Szóljunk a génbankról, mert ez ma már évtizedek óta kényes, pénz hiányában csak részben megoldott kérdés.**

– Évtizedek óta dolgozik a HAKI a génmegőrzés területén, ponty és tok génbankokat tartunk fenn. Ezt bővíteni szeretnénk olyan őshonos halfajokkal, mint a széles kárász, a keszegfélék, a compó. Jelen pillanatban is a Földművelési Minisztérium Halgazdálkodási Alapjának támogatásával dolgozunk egy kecsége- és széleskárász-visszahelyezési programon. Ennek révén jelentős mennyiségű, több mint 7000 kg 250 g feletti átlagtömegű kecségét helyeznek ki a Tiszába és Dunába, valamint megközelítőleg 2500 kg 3-5 dkg-os széles kárász olyan élőhelyekre, ahol még nincs jelentős ezüstkárász-állomány. Nagyon fontos halfajok ezek az állomány-visszatelepítési programunkban, hiszen megőrzött, diverz genetikai állományú halakat célszerű kihelyezni. Gyakran megtörténik, hogy néhány szülőpár egyedeit helyezik ki nagy mennyiségben a természetes vizekbe, ami egy sérülékeny populációt tovább gyen-

Gál Dénes: termelők nélkül egy ágazati kutatóintézet semmit nem ér

gíthet. A genetikai változatosság beszűkül, s ezért gondolom úgy, hogy a visszajelzési programnak összhangban kell lennie a génmegőréssel, mivel az egyik nem működik a másik nélkül.

• **Úgy gondolom, hogy így válik kerekké a fejlesztési programjuk, hiszen az új recirk rendszerben már a genetikai programjukat is könnyebben valósítják meg.**

– Minden fejlesztésnek célja van, s a célok megvalósítása érdekében újítottuk meg a rendszert. A HOP-forrásból történő fejlesztéssel létrejön egy komoly, ellenőrizhető anyatarító rendszer, amelyhez kapcsolódik a szaporítókapaacitás, illetve lesz egy 48 medencéből álló kísérleti rendszer is, amelyben komoly takarmányfejlesztéseket, élettani vizsgálatokat tudunk elvégezni.

• **Sarkalatos kérdéssé vált a takarmányfejlesztés, különösen azért, mert az intenzív termelési rendszerek – amelyek elterjedését az új támogatási politika is ösztönzi – új összetételű takarmányt igényelnek.**

► – Így igaz. Korszerű genetika, jó hal-táp, jó termelési technológia nélkül elképzelhetetlen az intenzív, gazdaságos haltermelés. A genetikai fejlesztés irányába tettünk lépéseket, ugyanakkor a takarmányfejlesztésben is van még tennivalónk. Idehaza elérhetőek a külföldi tápok, és mi is termelünk haltápokokat, de az a legfontosabb kérdés, hogyan lehetne mondjuk mezőgazdasági melléktermékeket bevinni a haltápokba, legyen az egyszerűen húsliszt, vagy a DDGS (szárított gabonatörköly).

• **Van erre a témakörre is kutatási projektjük?**

– A halliszt, és a halolaj kiváltására jelen pillanatban is fut egy nagy nemzetközi konzorciumban megvalósuló projekt, s elsősorban a növényi fehérjeforrásokkal, illetve olajokkal próbáljuk kiváltani a hallisztet és a halolajat. Ennek a hosszú távú hatásait vizsgáljuk. Ezekon kívül többek között a Pannonia Etanollal közösen folyik a DDGS-projektünk. Ezt a pontytápokba szeretnénk beépíteni, a húslisztet tartalmazó tápoknak a harcsa takarmányozásában lehet szerepe. Nem mindegy, hogy egy táp kilója 20-30 forinttal olcsóbb, mint a mostani tápok, hiszen az olcsóbb, de jobb táp versenyelőnyt jelent a gazdálkodók számára.

• **Milyen a kapcsolatuk a gazdálkodói körrel?**

– Alapvetően jó, de mindenben lehet javítani. Nagyon szeretném elérni, hogy a HAKI egyfajta központja,

szellemi bázisa legyen a hazai halász-társadalomnak, egy olyan hely, ahová a termelők örömmel jönnek vissza, szeretnek itt lenni, szeretnek velünk beszélgetni, kutatási témákat javasolni. Termelők nélkül egy ágazati kutatóintézet semmit nem ér, hiszen a mi eredményeink felhasználói a termelők. Nem elsősorban külföldre szeretnénk az itt megszerzett tudást továbbadni. Az a célunk, hogy az ország kamatoztassa az általunk elért eredményeket. Magam is kezdeményezek párbeszédet a termelőkkel arról, hogy milyen technológiai és más jellegű problémákat látnak, olyanokat, amelyekben a HAKI is megoldó partnerként vehet részt. A tavalyi HAKI-napokon hangzott el – sajnos mindeddig nem volt visszhangja –, hogy ha a termelők felvetnek 2-3 jól körülhatárolható technológiai problémát, s a kísérletek 20 százalékát megfinanszírozzák, akkor a HAKI a kísérleti munka szellemi és a többi anyagi részét hozzáteszi. Hát, eddig még nem volt jelentkező...

• **A beszélgetés vége felé áru-
lom el, hogy Gödöllőn, a Haszon-
állat-génmegőrzési Központban,
egy konferencia szünetében be-
szélggettünk. A konferencián a
biodiverzitás, megőrzéséről, és a
vizes élőhelyek ebben betöltött
szerepéről hangoztak el különböző
szempontú előadások. Ön hogyan
látja ezt a kérdést?**

– Egy halastó nemcsak terme-

lőüzem, hanem egy ökoszisztéma fenntartója is. Magyarország 25 ezer hektár halastóval rendelkezik, ami komoly természeti érték. Itt megtalálhatóak azok az értékek, amelyek a társadalom számára is hasznosak, és hozzáteszem, hogy egészséges élelmiszert állítanak elő ezekben a tavakban. A tógazdaságoknak mikroklímikus hatásai is vannak, illetve sok olyan többlétszolgáltatás keletkezik, amelyek haszna máshol jelenik meg. Ez mind nagyon fontos, és a tógazdálkodóknak is meg kell mutatniuk ezt a társadalom számára, és a társadalomnak – ha csak pénzben is, de – el kell ismernie ezeket a szolgáltatásokat. Ugyanakkor a termelőknek is tudomásul kell venniük, hogy természeti erőforrásokat használnak fel a termelés során, tehát egyfajta interakciónak kell működnie a termelők és a társadalom között. Hal nélkül nincs vizes élőhely, és egy ilyen élőhelyet leginkább a tógazdálkodók tudnak hosszú távon fenntartani.

• **Végül: hogy van a HAKI?**

– Küzdünk, de köszönjük szépen, jól vagyunk. Zajlik egyfajta generációváltás az intézetnél, mi is változunk, bizonyos mértékig fiatalodunk, ami egyrészt rossz, mert eltávoznak tapasztalt munkatársak, akiktől – reményeink szerint – átveszik a fiatalok a tapasztalatot, a tudást, másrészt jó dolog, hogy itt a következő generáció.

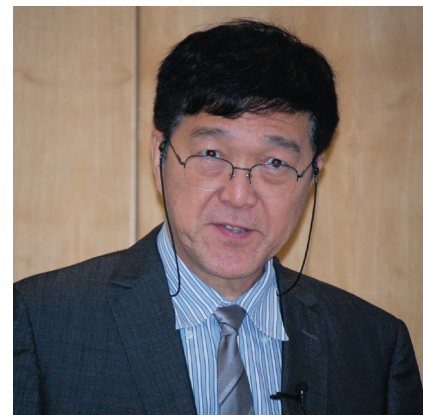
H. GY.

Száztíz éves a magyar halászati kutatás

Méltóképpen ünnepelte meg két jubileumát is a NAIK Halászati és Öntözési Kutató Intézet (HAKI). A LX. Halászati Tudományos Tanácskozás (HAKI-napok) keretében az intézet fennállásának 110. évfordulóját ünnepelték. A június 15-16-ai, kétnapos rendezvényen gazdag program várta a résztvevőket. Az immár negyvenedik alkalommal megrendezett HAKI-napok nemcsak egy szűken értelmezett szakmai nap, hanem a halas közösség hagyományos találkozója is. Éppen azért, hogy a gyakorlatban dolgozó szakemberek számára megkönnyítsék a részvételt, az idén a megszokottól később, június közepén rendezték meg ezt az eseményt.

A megnyitó során Jenes Barnabás főigazgató (Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ), Gál Dénes intézetigazgató (NAIK Halászati Kutatóintézet), Ugron Ákos Gábor állami földért felelős helyettes államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium), és

Szépe Ferenc főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium) több nézőpontból értékelte a HAKI fennállásának, illetve az intézményesített halas kutatás megszületésének száztizedik évfordulóját. A köszöntőket követően egy rövidfilm bemutatása után Gál

Jiansan Jia: a közép-kelet-európai régió mindig is fontos volt a FAO számára, mind a halászat, mind az akvakultúra, kifejezetten a belvízi halgazdálkodás, haltermelés szempontjából

Dénes főigazgató külön is szólt a 110 éves halászati kutatásról. A tanácskozáson jelen volt *Jiansan Jia*, a FAO FIA (az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének Halászati és Akvakultúra Szakpolitika és Erőforrások Igazgatósága) igazgatóhelyettese, aki a HAKI 110 éves évfordulójának ünneplése kapcsán

A FAO Halászati és Akvakultúra Osztálya, mint az ENSZ szakosodott ügynöksége, a globális halászat- és akvakultúra-fejlesztési és szakigazgatási kérdésekkel foglalkozott. Hangsúlyozta, hogy a HAKI a FAO aktív partnere, és gratulált a HAKI-nak azon alkalomból, hogy alapításának 110. évfordulóját ünnepli, mint a belvízi halászat és akvakultúra vezető intézete Magyarországon, továbbá 40 éve mint a FAO regionális kutató- és oktatóközpontja.

A plenáris előadások keretében Jiansan Jia az élelmezési és mezőgazdasági vízi genetikai erőforrásokról készülő első világ jelentős folyamatban lévő tevékenységeiről számolt be.

Ugyancsak nagy érdeklődés övezte *Viski József* agrár-vidékfejlesztési programokért felelős helyettes államtitkár (Miniszterelnökség) előadását a 2016. évi MAHOP-pályázatokról. *Péteri András* könyvismertetője során

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Megtelt a terem az érdeklődőkkel

Ruttkay András: „Az édesvízi akvakultúra alapjai” című szakkönyvet mutatta be. Az ebédet követően megkoszorúzták *Dr. Szalay Mihály* szobrát, aki a HAKI 1969-es Szarvasra helyezésekor az igazgatói posztot töltötte be, és megalapozta az intézet jövőjét.

A két napon öt szekcióülésen hangzottak el a szakmai előadások. Az első

szekcióban a haltakarmányozásra, a másodikban a szaporodásbiológia és a genetika témakörére, a harmadikban a természetes vízi halgazdálkodásra, a negyedik szekcióban a halegészségügyre, míg az ötödik szekcióban a haltermelésre és a környezeti hatásokra fókuszáltak az előadók.

H. GY.

Jiansan Jia igazgatóhelyettes (FAO FIA) két előadással tisztelte meg a jubileumi konferenciát. Az első felszólalásában „A HAKI, mint FAO Európai Regionális Akvakultúra Kutatóközpontjának, 40 évvel ezelőtti létrehozása” címmel az elmúlt négy évtized eseményeit felidézte, egyben méltatta a FAO és a HAKI akvakultúra fejlesztést előmozdító tevékenységét. A második előadásában az igazgatóhelyettes az élelmezési és mezőgazdasági vízi genetikai erőforrásokról készülő első világjelentős folyamatban lévő tevékenységeit mutatta be. **Jiansan Jia** készséggel nyilatkozott a Halászati Lapoknak.

Ha halról beszélünk, mindenképpen meg kell említeni, hogy az egyik legfontosabb élelmiszer, kezdte mondandóját **Jiansan Jia**. A halászat több, mint gazdasági tevékenység. Egyrészt egészséges táplálékot biztosít, másrészt a vidéken élő emberek megélhetését segíti elő, harmadrészt ökológiai értékeket teremt.

Az igazgatóhelyettes előadására visszaülve kérdeztük meg, hogy van-e a FAO-nak olyan fejlesztési stratégiája, amely a közép-kelet-európai térségre, így hazánkra is vonatkozik. **Jiansan Jia** hangsúlyozta, hogy a közép-kelet-európai régió mindig is fontos volt a FAO számára, mind a halászat, mind az akvakultúra, kifejezetten a belvízi halgazdálkodás, haltermelés szempontjából. Sok ország nem rendelkezik tengerparttal, ugyanakkor a tengeri halászatot a túlhalászás miatt korlátozni kellett, s a tengeri halászat termelése visszaesett. Ezt az űrt az édesvízi haltermeléssel lehetséges betölteni, ezért is fontos az olyan régi kapcsolatok ápolása, mint ami a FAO és a HAKI között épült ki. A HAKI hidat épít a régió és egyes FÁK-országok kutató intézetei között azzal, hogy a NACEE – amely egyike a regionális hálózatoknak a FAO globális akvakultúra-hálózatai közül - megalakításában döntő szerepet vállalt. Annak, hogy stratégiában tudjunk gondolkodni, több feltétele is van, jelentette ki az igazgatóhelyettes. Fontos tudni, hogy milyen gazdasági-társadalmi közegről van szó, másrészt ki kell dolgozni egy hosszú távra szóló gazda-

ságpolitikát, harmadrészt az oktatási-kutatási tevékenység színvonalát is növelni kell, mert ezen múlik, hogy mennyire felkészült és sikeres szakemberek állnak az ügy élére.

A stratégia tulajdonképpen abból kell, hogy álljon, hogy a haltermeléssel jó minőségű és elegendő mennyiségű élelmiszert állítsunk elő. Ha a feltételeket megteremtettük és adottak a jó körülmények, akkor a piaci megjelenéssel sem lesz gond. Magyarországnak jó lehetőségei vannak azáltal, hogy az Európai Unió tagja. Az uniói tagállamaiban zömmel tengeri halászat folyik, míg az akvakultúra területére csak az utóbbi években vetül nagyobb figyelem. A magyar haltermelésnek nagy történelmi hagyományai vannak, amire a jövőt lehet alapozni. Nagy előny, hogy a magyar haltermelők élő, jó minőségű hallal tudják ellátni a vevőiket, ami versenyelőnyt jelent a távol-keleti termelőkkel szemben, akik csak feldolgozott, fagyasztott állapotban tudnak haltermékeket exportálni.

A FAO a szarvasi intézet regionális szerepével kapcsolatban elmondta, hogy a központ meghatározó szerepet tölt be a FAO és Magyarország, valamint a közép-európai régió halászati kapcsolatrendszerében. A FAO számos fejlesztési programot indított, amelyekhez szakértőket alkalmaznak. Sajnos a halászat területén ez az aktivitás csökkent az utóbbi években, de a FAO nyitott arra, hogy a magyar halászat területén új programok induljanak és a magyar halászati szakemberek tudását igénybe vegyék. A NAIK-HAKI sokkal erősebb, mint 40 évvel ezelőtt volt, és sokkal fontosabb szerepet képes és fog játszani a jövőben a belvízi halászat és akvakultúra fejlesztésén dolgozva, az ágazat támogatásában a nemzetközi együttműködések keretében. Az alábbi területeken tud jelen lenni a HAKI: fokozott technológia átadás és -terjesztés; kapacitásbővítés; erősebb kormányzati kötelezettségvállalások és összehangolt regionális akvakultúra fejlesztési stratégiák kidolgozása; erős farmercsoportok, az ipari és a civil szervezetek hatékonyabb bevonása az ágazat tevékenységébe.

25 év a hazai haltermelés élvonalában

Negyed százada, hogy megalakult a Tógazda Halászati Zrt. A cég a fennállása óta szép ívű pályát futott be, s ma már elmondható, hogy a tevékenységük a halászat teljes vertikumát felöleli, így a palettájuk az édesvízi fajok szaporításától az étkezési méretű halak piacra juttatásáig terjed. A Tógazda Zrt. a hazai halászati ágazat egyik, kiemelkedő szereplője, mivel az ország kilenc megyéjében 103 halastóban folytat halgazdálkodást. Németh Istvánnal, a Tógazda Zrt. elnöke-vezérigazgatójával beszélgettünk, aki egyben a Magyar Haltermelők és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetségének (MAHAL) az elnöke.

• Elnök úr, örömteli a pillanat, hiszen negyed százada, hogy a Tógazda Halászati Zrt. megalakult. Induláskor gondolta volna, hogy megéri ezt a szép, kerek évfordulót?

– A Tógazda Zrt. jogelődje, a Tógazda Kistermelők Szövetkezete 1991-ben alakult, ekkor több halászzal foglalkozó kistermelő állt össze. Mi azt határoztuk el, hogy nem egyéni vállalkozóként, elkülönülten, hanem szövetkezetbe tömörülve folytatjuk a tógazdasági tevékenységet. Akkor persze még nem gondolhattam, hogy 2016-ra, negyed évszázad után a Tógazda Zrt. egy ekkora területen, ekkora árbevétel mellett csaknem 70 főt foglalkoztató közép vállalkozássá nő ki magát. A mi eredményünk igazolja az egész ágazat ütésállóságát is, hiszen a rendszerváltás után a magyar halászat volt az egyetlen állattenyésztési ágazat, amelynek a termelése nem esett vissza, sőt nőtt. Pedig sok csapás érte ezt a kicsi, de igen fontos ágazatot. Ugyanakkor a mi cégünk évről évre gyarapodott, és 2015-ben a 2000 hektáron működő részvénytársaság árbevétele már megközelítette az egymilliárd forintot.

• Kilenc megyében 103 halastava van a cégnek. Előny vagy hátrány ez a széttagoltság?

– Is-is. Kétségtelen tény, hogy nagy területen oszlik meg a figyelmünk, de ha mondjuk egy betegség felüti a fejét, vagy aszály sújt egy területet, akkor a Tógazda Zrt.-nek mindig van tartalék megoldása. Tiszaföldvár és Zalaszentgrót távolsága előnyt is jelent, de nem tagadjuk le a hátrányokat sem. Kétségtelen tény, hogy ez jelentősen növeli a szállítási, az ellenőrzési, a munkaadó-mozgatósi költségeket, mivel nem

egyszer szállást is kell biztosítani. Ezek a plusz kiadások egy átlagos magyar tógazdaságban nem jelentkeznek. Azt gondolom, hogy a kezdeti stratégiánk bevált, mert mindig kerestük az új megoldásokat, az új piacokat. Mára eljutottunk oda, hogy saját szállítói eszközparkkal, saját éves szerződés alapján tudjuk a halunkat a piacokra szállítani, és talán meglepő, ami mondok, de az évi egymilliárd forint értékű hal helyezése nem jelent megoldhatatlan gondot a piacon. Ha most például lenne többlettermelésünk pontyból, akkor minden további nélkül el tudnám adni, nyáron és ősszel is. A környező uniós országok – Románia, Lengyelország, Ausztria – ugyanis jó felvevőpiaca a Tógazda Zrt. termékeinek. Elsősorban a ponty és a ragadozó halaink iránt nagy a kereslet, de az elmúlt évben 400 tonna busát is értékesítettünk.

• Negyed század hosszú idő: milyen mérföldköveken kellett túllépniük?

– Az első idő-

szakot leginkább az útkeresés jellemezte, ugyanakkor ez a tíz év nagyon gyorsan elszaladt. Ebben az időszakban nemcsak társadalmi, hanem gazdasági kihívások is formálták az életünket. A második tízéves ciklusban az volt a legnagyobb feladat, és egyben a siker is, hogy sikerült kiváló munkatársakat magam mellé venni. Az üzemegységek élére sikerült olyan agrármérnököket, halászokat, halászmestereket találni, akik önállóan, felelősségteljesen végzik a munkájukat. Az utolsó öt évben pedig – a pályázati rendszernek köszönhetően – olyan fejlesztéseket hajtottunk végre, amelyekkel a cég értéke jelentősen nőtt. Megoldottuk a gabona tárolását, a szállítmányozást, illetve rakodógépeket, vízvizsgáló berendezéseket vásároltunk. Ezzel jelentősen nőtt a termelés biztonsága.

• Mikor alakultak át zrt.-vé?

– Mintegy nyolc évvel ezelőtt, amikor a szövetkezeti törvényt módosí-

Magyar Haltermelők és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetsége
a Földművelésügyi Minisztériummal közösen rendezett szervezet

1115 Budapest, Ballagi Mór u. 8. fszt./2.
Tel: +36 1 2325119
Fax: +36 1 2324844

E-mail: info@magyarhal.hu
Web: www.magyarhal.hu

A MAHAL és a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. közösen rendezti meg a

MAHAL 42. Országos Halfőző Versenyét

Helyszín: **TIHANY**, a Komp kikötő mellett

Időpont: **2016. augusztus 27. szombat**

A VERSENYT NYÍLT bajnokságként hirdetjük meg, **mindenki részt vehet, aki az alábbi feltételeket elfogadja**

VERSENY KATEGÓRIÁK:

1. Dunai jellegű halászlé	4. Egyéb halétel / kivéve: afrikai harcsa és vejes haltál
2. Tisza-Körösi jellegű halászlé	5. Vegyes haltál
3. Afrikai harcsa különlegességek	

EGY VERSENYZŐ MAXIMUM 2 KATEGÓRIÁBAN KÉSZÍTHET ÉTELT.

A részvétel feltétele:

A regisztrációs lap kitöltése és visszaküldése a következő címre:

MAHAL 1115 Budapest, Ballagi Mór u. 8. fszt./ 2.
vagy E-mailen: iroda@magyarhal.hu

A nevezési díj befizetése, átutalással a MAHAL számlájára:
KHB számlaszám: 10402166-21617687-00000000
A közleménybe írják be: „Halfőző Verseny”

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ:

2016. július 31.

A halfőző verseny nevezési díja:

1 halétel készítése esetén 7.000 Ft
2 halétel készítése esetén 9.000 Ft

A rendezvényről részletes tájékoztatás, versenyszabályzat és **REGISZTRÁCIÓS LAP** (letölthető a honlapról) a MAHAL honlapján és irodájában kapható:

Telefon: +36 1 355-7019 E-mail: iroda@magyarhal.hu
további elérhetőségek: www.magyarhal.hu

Németh István: a mi eredményünk igazolja az egész ágazat ütésállóságát is

tották. A tulajdonosi kör nem változott. Itt említem meg azt is, hogy a cég integrációs tevékenységet is folytat, sok kistermelővel állunk szoros kapcsolatban. A termelési integráció révén biztosítjuk a tenyészanyagot, azt helybe is visszük. Év közben technológiai megbeszéléseket folytatunk, szaktanácsokat adunk, majd az őszi halállományokat is megvásároljuk. Az így vásárolt halat a mi piacainkon értékesítjük. Úgy gondolom, hogy az integrációban mindkét fél jól jár, mert a 20-30 hektáros tógazdaságoknak nincsenek szállítóeszközei, tároló tavai, s a piacra sem tudnak eljutni. Tíz-tizenkét kistermelőről van szó, akik összességében mintegy 300 hektáron gazdálkodnak.

• **A Tógazda Zrt. – nevében a jele – elsősorban haltermeléssel – értékesítéssel foglalkozik. De úgy tudom, nem csak ez az egy lába van a cégnek...**

– A haltermelés teljes vertikumát képviseljük, az ivadék-előállításától a piaci haltermelésig végezzük a munkát. Több halböltöt is nyitottunk, s ezekben az üzletekben fel is dolgozzuk a halat, a vevők kívánságai szerint. A horgászok, a halkereskedelmi szervezetek mellett jelentős beszállítói vagyunk hazai és külföldi feldolgozóknak is, ami folyamatos piaci jelenlétet biztosít a cégnek. A halászaton kívül – külön cégekben, de Tógazda néven – vendéglátással és vadászattal is foglalkozunk. Mindemellett 250 hektáron szántóföldi növénytermesztést is végzünk, elsősorban haltakarmányt (búzát, tritikálét, árpát, rozsot, kukoricát) termeszünk, saját felhasználásra.

• **A hal, pontosabban a ponty piaci ára mindig is központi kérdés volt a cég, sőt a magyar halásztársadalom egésze számára. Ön a MAHAL elnökeként is talán érzékenyebben reagál a piaci mozgásokra, mert nemcsak a saját cégéért, hanem az egész ágazatért érez felelősséget.**

– Örülök, hogy így látja. A ponty ára sajnos tíz éve stagnál, ezért központi kérdése ágazatnak. A szövetség képviselőjében gyakran kellett szót emelni azért, hogy társadalmi szinten elismerjék az ágazat tevékenységét, sőt a létét. Egy tógazdaság nem csak termelőüzem, sokkal több annál, mivel a víznek pozitív mikro környezeti hatásai vannak. Őrizzük

a környezet biodiverzitását, és végül, de nem utolsó sorban egészséges, jó minőségű élelmiszert biztosítunk a lakosságnak. Sajnos nem állunk jól a halfogyasztás terén, ezért is áldozunk sok közösségi és céges pénzt a halfogyasztás növelésére. Ami a halat illeti, a MAHAL évek óta küzd azért, hogy a hal áfáját is mérsékeljék, amit azért is várunk, mert ezzel növelhető a fogyasztás. A nettó halár alakulásáért azonban az ágazat is felelős, mert nem jött létre olyan összefogás, amellyel a piacot befolyásolni tudnánk. Azt azonban örömmel jegyzem meg, hogy az idei nyári pontyárak feljebb kúsztak, ami annak köszönhető, hogy a kereslet meghaladja a jelenlegi kínálatot nemcsak Magyarországon, hanem az Európai Unió nagy pontytermelő országai, Lengyelországban Csehországban és Horvátországban is.

• **Mit hoz a jövő a Tógazda Zrt. életében?**

– A jelenlegi szétszórtságot koncentrálni kell. De folytatjuk megkezdett utunkat, ami azt jelenti, hogy továbbra is feladatunk új technológiák bevezetése. Mindenképpen növelni szeretnénk a termelésünkben a ragadozó halfajok (süllő, harcsa, csuka) részarányát, mert így tudunk profitot termelni. A ragadozó halaknál jó az osztrák piac, egész évben jó árat kapunk ezekért a haltermékekért. A nagy kiterjedésű tavainkon pedig jó lehetőségünk van a ragadozó halak termelésének bővítésére. S ha már itt tartunk, megjegyezném, hogy az alakuló új ágazati szakmaközi szervezetben is érdemes felvetni, hogy a tógazdaságok akár specializálódhatnak is a termelést illetően, ezzel országosan

SZÉCHENYI
ISTVÁN
EGYETEM

Mezőgazdaság-és Élelmiszertudományi Kar

FELHÍVÁS

A Széchenyi István Egyetem Mezőgazdaság-, és Élelmiszertudományi Kar Állattudományi Intézete szakirányú továbbképzés programjában 2016/17 tanév szeptemberében Halászati Szakmérnök képzést indít.

A képzésben egyetemi szintű vagy MSc. végzettséggel agrármérnök, állatorvos, állattenyésztő mérnök, biológus, környezetgazdálkodási agrármérnök, vidékfejlesztési agrármérnök, erdőmérnök, és élelmiszeripari mérnök szakképesítéssel rendelkezők vehetnek részt.

Képzési forma: levelező

A képzési idő:

félévek száma: 4 félév
az oklevél megszerzéséhez szükséges kreditek száma: 120 kreditpont

a tanórák száma: kredités óra: 398, kontakt óra: 398

A képzés költsége: 98.000.-Ft/félév

Jelentkezés: SZE-MÉK tanulmányi osztály: Vítinger. Nikolett

tel.: 96/566 607,

e mail: vittinger.nikoletta@sze.hu

Jelentkezési határidő:

2016. augusztus. 26.

További információ:

Dr. Szathmári László:

tel.: 20/3781915

e-mail: szathmari.laszlo@ga.sze.hu

is egységesebb termelési szerkezetet alakíthatunk ki.

• **Nem tudom megállni, hogy ne kérdezzek még rá: hogyan kívánják a szétszórta területüket koncentrálni?**

– Úgy, hogy a távol eső kisebb üzemegységeket értékesítjük, amire most az új földtörvény jó lehetőséget biztosít. A befolyó pénzből a kilenc megye helyett négy-ötre szűkítenénk a cég működési területét, ezzel hatékonyabban, jobb eredménnyel, költségtakarókosabban tudnánk gazdálkodni.

• **Végeztül további negyedszázados sikereket kívánok!**

– Köszönöm a jókívánságot, de valószínű, hogy ez már nem csak nekem szól, mert ha az egészségem engedi, akkor szeretném még egy évtizeden keresztül irányítani a céget. Jelenleg ugyan még nem látom az utódomat, de az elkövetkezendő években azon leszek, hogy jól felkészült utód vegye át a kormányrudat, és még jobb eredményeket érjen el, mint mi.

HAJTUN GYÖRGY

A természet bővületében

Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter március 15. alkalmából az Életfa Emlékplakett bronz fokozatát tíz személynek adta át. A kitüntetettek között volt Tóth István, a Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség ügyvezető igazgatója, akit az indoklás szerint a halgazdálkodás területén végzett közel fél évszázados munkája, az ágazat népszerűsítése érdekében kifejtett tevékenysége elismeréseként tartott a kitüntetésre érdemesnek a miniszter. Ezt a kitüntetést csak azok a szakemberek kaphatják meg, akik betöltötték a 70. életévüket.

Hét évtized, hetven év, morzsolgatjuk a számokat. Kimondani soknak tűnik, s nem is igazán hihető, hogy Tóth István elmúlt hetven, mivel ma is ugyanolyan energikusan, dinamikusan, nagy szakértelemmel, tapasztalattal igazgatja a szövetséget, mintha 20 évvel fiatalabb volna. Az idő azonban nem áll meg, csak ha valaki aktív, teljes életet él, nem is veszi észre az idő múlását. A kitüntetés arra is jó alkalmat teremtett, hogy ez úttal ne a Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség ügyes-bajos dolgairól, hanem Tóth István igen gazdag életútjáról beszéljünk. Gyorsan hozzátesszük, hogy nem életműlezáró beszélgetést folytattunk, hanem inkább a kezdetektől göngyöltük fel az életút eddigi legfontosabb állomásait. Többre nem is futotta, mert valójában regénybe illene mindaz, ami Tóth Istvánnal történt eddigi élete során.

A születési dátum 1946. április 23., Dömsöd. Alig négy évesen, 1950 tavaszán az édesapja, Tóth István – aki Dömsödon tanított, s a Dömsödi Horgász Egyesület alapítója – magával vitte a gyermeket a Soroksári-Duna-ágba horgászni. A nád szélében, a csónak farából horgászott a négyéves István, egy kis keszegező készséggel. Erre a horogra csalinak a parton fogott szöcskét fűzte fel az édesapja, amellyel Tóth István kifogta élete első vörös szárnyú keszegét. Ez az élmény életre szólóan meghatározta Tóth István további sorsát. Ez a nap meghatározta Tóth István elképzeléseit a jövőről, ugyanis ekkor szerette meg igazán a természetet. Mindegy, hogy a vízpart vagy az Apaj-pusztá rónasága, avagy az erdő, Tóth István eldöntötte, hogy a természethez neki mindig lesz köze.

A horgászat azonban a mai napig másodlagos hobbi maradt, mert először a tanulás, majd a felelősségteljes munkakörök szorították háttérbe ezt

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Tóth István a kitüntetéssel

a kikapcsolódást. Az általános iskolai tanulmányait a szülőfaluban végezte. Ez időszak alatt a korábban a *Darányi Ignác* tulajdonában lévő dömsödi erdőt járta, s mondhatjuk, hogy ezen a kétezer hektáros erdős részt Tóth István minden tavasszal feltérképezte és tudta, hogy melyik odúban fészkel a csóka, melyikben a búbos banka, hol van a fészke a fülesbagolynek, hol építi fészket a védettséget élvező afrikaigerle-pár. Magyarán, Tóth István ragaszkodott a négyéves korában meghozott döntéséhez, és a természet megismerésével telt el a fiatalsága.

Míg a szülők gondolkodtak azon, hogy mi legyen a gyerekből, addig Tóth István már eldöntötte, hogy erdész lesz. Ennek megfelelően Sopronban, az erdészeti technikumban szeretett volna tovább tanulni, ám a felvételi vizsgán nem felelt meg, mert a szülők értelmiségiek, és a munkás fiatalokat részesítették előnyben. A váci mezőgazdasági technikumban indult egy kertészeti tagozat, ahová felvették.

Itt kell megemlíteni, hogy már az 52. évfolyamtalálkozója is létrejött, mégpedig *Faluhelyi Józsefné, Ilonka* néni osztályfőnökkel együtt, akit még jóval kilencven éven túl is szellemi frissesség jellemez. A váci iskola jól helyettesítette az erdészeti technikumot, sőt, szélesebb látókörű oktatásban részesült, mert nemcsak általános mezőgazdasági ismereteket oktattak, hanem állattenyésztést, gépészetet, mélyrehatóan zöltség-gyümölcs, szőlő-, dísznövény-, kertépítési tudományokat is. Az iskola színvonalát mindig a tanári gárda határozza meg; nos, Vác-on a tanárok legtöbbször a háború előtt gazdasztként dolgozott, úgyhogy nemcsak az elméletet, hanem gyakorlati tapasztalatokat is átvehettek a diákok. Szigorú, mondhatni katonás oktatás folyt, s a kollégiumi rend is ennek megfelelő volt. Az elméleti tudást naponta számon kérték, aminek a későbbiekben Tóth István nagyon is jó hasznát vette. Az iskolának kiváló tanágazásai működtek, ahol heti gyakorlatokon vettek részt a diákok. Tóth István és az osztálytársai a későbbiekben az élet bármely területén kiválóan helytálltak.

A váci évek után Tóth István ismét válaszut elé került. Érettségi után a dömsödi ÁFÉSZ-hez lépett be, és a szikvízüzemben üvegszerelőként és Bambi-töltőként dolgozott, így fizikai munkás bejegyzéssel nyitották meg a munkakönyvét. Alig egy hónap után a Kiskunsági Állami Gazdaságtól keresték meg, hogy lépjen be hozzájuk kertészként, mivel nagy cseresznyések, meggyesek voltak akkoriban Dömsöd térségében. Tóth István szerződést kötött, és szeptemberben megkezdte a munkát. Ám ekkor megtudta, hogy Fertődön a felsőfokú mezőgazdasági technikum kertészeti tagozatán pótfelvételt hirdettek. Az édesapja segített abban, hogy továbbtanulásra jelentkezhetett, de az oktatási minisztérium egyik nagyhatalmú vezetője volt az, aki – miután az érettségi bizonyítványon a saját nevét is megtalálta, és eszébe jutott, hogy ez az a diák, aki az érettségi vizsgán őszibarack-termesztésből kiválóan felelt – a fertői iskola igazgatójánál kijárta Tóth István felvételét.

A fertői felsőfokú technikum további elméleti és gyakorlati tudás megszerzésére adott lehetőséget. Ebben az iskolában is kiváló tanárokkal találko-

zott Tóth István, aki a váci iskolában úgy felkészült a szakmai tananyagokból, hogy Fertődön kevés tanulással is könnyedén vette a vizsgaakadályokat. Így viszont jutott idő a csibészkedésekre, amelyeket ezúttal nem részletezünk. Tóth István a fertődi évek alatt vált felnőtté, ami annak is köszönhető, hogy a Kiskunsági Állami Gazdaság ösztöndíjat adott. Az iskolai évek után, 1967-ben az állami gazdaságban a sarlósári kerület vezetésével bízták meg Tóth Istvánt, s nagyon gyorsan egy egész gazdaság irányítása nehezedett a vállára, emberekkel, eszközökkel, ültetvényekkel. Itt már nem volt helye a csínytevéseknek, mert nagy volt a felelősség, és olyan balhész ügyeket kellett elintéznie, amelyek például a hazánkban ideiglenesen tartózkodó szovjet hadsereg egyes katonáival keletkeztek.

A sarlósári kerület 2500 hektáron feküdt, ahol új gyümölcsösöket is telepítettek. Tóth István három évig vezette ezt a kerületet, amikor a gazdaság élére új igazgatót neveztek ki. *Lakatos Tibor* néhány beszélgetés után megkérte Tóth Istvánt, hogy legyen a gazdaság személyzeti vezetője. Tóth István néhány napig gondolkodott az ajánlaton, míg végül igent mondott, s ezzel az állami gazdaság legfőbb vezetői gárdájához csatlakozott. Ez 1971-ben történt, s jó néhány évbe beletelt, hogy a gazdaságot minden területen úgymond rendbe tegyék. Komoly fejlesztéseket, beruházásokat hajtottak végre, a 13 ezer hektáros gazdaság felvirágzott, s az ország egyik legjobb gazdasággá nőtte ki magát. Tóth Ist-

ván ekkor kapta *Vánca Jenő* minisztertől az első kitüntetését. S itt kell azt is megjegyezni, hogy az állami gazdaságnak volt egy 600 hektáros halgazdasága, amelynek munkájába Tóth István is bekapcsolódott, miután ő volt a két halas szakember közül az egyik. Ez a tógazdaság gazdag vízi világot tartott el, ahol a vadászatnak is helye volt. Tóth Istvánnak ekkor már volt fegyvere, így a „nagy emberek” vadásztatását is ő oldotta meg. Kertészet, vadászat, halászat, horgászat, mindegyik kötődik a természethez...

Lakatos Tibort *Vánca Jenő* miniszterhelyettesnek nevezte ki, így új vezetőket neveztek ki az állami gazdaság élére. Az új igazgató, *Bartos Sándor* Tóth Istvánt a víziszárnyas, a hús, a takarmánykeverő üzem, a vadgazdálkodási, és az idegenforgalmi ágazat, valamint a szolgáltató kerület vezetésével bízták meg, amit Tóth István szívesen vállalt, mert ismét a tettek mezejére léphetett. Újabb igazgatóváltások után Tóth István a gazdaság növénytermesztési és állattenyésztési ágazatának irányítását kapta feladatul, ami szintén nagy feladatot jelentett, mert csak búzából 2500 hektárt vetettek. Ezen felül a kukorica, a cukorrépa, a repce, a napraforgó és a különféle zöldségfélék termesztése szerepelt még a palettán. Tóth István kiemelkedő eredménynek tartja, hogy egy hektár búzaterületről 65 mázsa termést tudtak betakarítani. De itt is változott a helyzet, mert egy újabb igazgatóváltás után Tóth Istvánt a miniszteri biztossá kinevezett *Bartos Sándor* léptette elő megbízott igazgató-

tóvá, amely pozíciót addig viselt, amíg a járási, megyei pártbizottság meg nem elégette Tóth István rendcsinálását.

A kitüntetett az állami gazdaságban 23 évet töltött el, onnan a Pegazus Toursba vezetett az útja. Itt a vadászati osztályt irányította, mellette a lóexporttal foglalkozó ágazatot is vezette. A Pegazus Tours egységei kft.-vé alakultak, Tóth István a vadászati ágazatban résztulajdonossá lépett elő, olyannyira, hogy egy társával közösen kivásárolta a többi tulajdonost. Létrejött a Pegazus Vadászatszervező Kft., amely ma is működik, elsősorban külföldi vadászok vadászatszervezésével foglalkozik. Tóth Istvánnak eddig nem volt ideje nyugdíjba mennie, mert 15 évvel ezelőtt megkeresték a Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetségtől, hogy vállalja el az ügyvezető igazgatói posztot. A második pályázati körben elnyerte az állást, azóta intézi a szövetség és 29 egyesület 24 ezer horgász tagjának az ügyeit.

Tóth István a természet gyermeke. Büszke arra, hogy a munkája során teljes életet élt, és olyan munkakörökben töltötte az idejét, amelyek kis mértékben hobbik, nagyobb mértékben hivatások. Tóth István ma is figyel a természet új jelenségeit, de egyben aggodódik is a természetért, mert közelről tapasztalja, hogy az emberiség gyorsuló ütemben, sokszor felelőtlenül és a kellő ismeretek hiánya miatt pusztítja a környezetét.

A kitüntetés alkalmából további szép éveket kívánunk!

H. GY.

Horgászbotos médiasztárok

Május utolsó szombatjának időjárása a kegyeibe fogadta a 12. Média Horgászverseny több mint 120 résztvevőjét. A hagyományos balatonszárszói rendezvény fontos esemény a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. számára, mert ekkor gyűlnek össze azok a média- és más közszereplők (színészek) alkotta háromfős horgászcsapatok, akik egész évben figyelemmel kísérik a cég és a Balaton sorsát. Szári Zsolt, a BHN Zrt. vezérigazgatója ez alkalommal is készséggel tájékoztatott nem csupán a versenyről, hanem a cég tevékenységéről.

A társaság életében az egyik legjelentősebb esemény a Média Horgászverseny, s miután a tizenkettedik alkalommal rendezték meg, elmondható, hogy évről évre nagy várakozás előzi

meg a rajtot. Az idén 25 csapat nevezett, és több talán nem is férne el a parton. A vezérigazgató hangsúlyozta, hogy bár a verseny öldről, de mégsem az eredmény, hanem az ittlét a fontos.

Ekkor ugyanis alkalom nyílik megköszönni az egész éves munkát, együtt elkölteni a finom halételeket, amivel a vendéglátók készültek, a kapcsolatok, a barátságok erősítésére, és persze az ünnepélyes eredményhirdetésre, amikor kiderül, hogy melyik csapatnak kedvezett a horgászszerecse.

Az idei évtől a 20 hektáros szárszói tó nem horgásztóként üzemel, hanem haltermelés folyik benne. Ugyancsak tógazdasági haltermelésbe vonták a balatonföldvári, szintén 20 hektáros horgásztavat, mivel ez a két vízterület van a cég tulajdonában. A buzsáki és az Irma-pusztai tőegységeket (ezek 400 hektárt tesznek ki) haszonbérletben kezeli a társaság, illetve Va-

A Halászlati Lapok évek óta különdíjjal támogatja a Média Horgászversenyt, és tavaly óta doktorokból álló csapattal nevez is a versenyre. A Halászlati Lapok néven indult csapat vezetője Dr. Fodor Tamás, az Uzsoki Kórház ortopéd sebész főorvosa. A csapat másik két tagja ifj. Dr. Hangodi László és Dr. Panthó Tamás, a csapatvezető kollégái.

Dr. Fodor Tamás fejrissült szellemi és elméleti felkészültséggel vágott neki az idei versenynek, mivel tavaly nem volt éppen sikeres. Megfogadta, hogy csak messzire dobja a horgot, és bojlis bottal kapitális méretű pontyokat fog ki. Ezzel a csapatkapitányi javaslattal készítette fel a csapattársakat is. A körülmények a tavalyihoz képest sokat javultak. Gyönyörű a környezet, infrastruktúráis beruházásokon vagyunk túl, így élvezetes a verseny. Új versenyzők is megjelentek: Trokán Péter, Straub Dezső színművészek éppen a Halászlati Lapok melletti stéget foglalták el. Fodor Tamás számára is – mint mindegyik horgásznak – a horgászat komoly kikapcsolódást, intellektuális kihívást jelent (süllőre, rablóhalra szakosodott a tihanyi kútnál), és nem utolsó sorban a természet szeretetét.

Dr. Panthó Tamás büszkén vallja, hogy stégre született, mivel már a nagyszülők, a szülők is horgásztak a szigetszentmiklósi Soroksári-Duna-ágban. Elkerülhetetlen volt, hogy Panthó Tamás már egészen fiatalon horgászbottot fogjon, s azóta is

Együtt a Halászlati Lapok csapata: Ifj. dr. Hangodi László, dr. Fodor Tamás, dr. Panthó Tamás

– hacsak az ideje engedi – kiül a stégre. Az eddigi legnagyobb fogása egy hét kilogrammos ponty volt, de a süllő, a csuka, a balin is rendszeresen belekerül a szájába. A harcászás – az éjjeli műszak miatt – azonban nem az ő műfaja. A nagy felelősséggel járó, megterhelő napi munka, az operációk elvégzése után a természet és a család adja a megnyugvást, a kikapcsolódást. Horgászni béke és nyugalom, s csak az idegesíti az embert, ha nincs kapás – mert muszáj halat fogni. A horgászat olyan szenvedély, ami akkor jó, ha eredményes. Panthó Tamás azon horgászok közé tartozik, aki meg is főzi, süti a zsákmányát. A halbőséghez a család többi tagja is hozzájárul, mert a három gyerek profi horgász, s a felesége is elkíséri néha a családot. Ifj. Dr. Hangodi László – aki vízilabdás sportolói múlttal is rendelkezik – már fiatalon, 12 évesen horgászbottot kapott az édesapjától (aki osztályvezető főorvos az Uzsoki Kórházban). A balatoni nyári horgászatok varázsát semmi sem törte meg. Persze a húsz év alatt sok horgászparadicsomot bejárt, bojlizni, rablóhalazni. Ha van egy kis szabadideje és a természetbe vágyik, akkor bepakolja a szerelést a kocsiba, és irány a Balaton. A két kisgyermekét még csak ritkán tudja magával vinni, de ha igen, az is jó kikapcsolódást jelent. A Média Horgászversenyen örömmel vesz részt, mert az idő szép, jók a körülmények, és kiváló ételeket szolgálnak fel a versenyzőknek.

▶ rászlón a 200 hektáros tavat 20 évre vagyonkezelésbe kapták meg – igaz 2020-tól, mert addig a jelenlegi bérlet gazdálkodik a tavon. A fonyódi és a mórchelyi tavak (ez további 550 hektár) vagyonkezelési jogát ugyancsak a BHN Zrt. kapja meg, de ez is csak 2020 után válik esedékessé. Ha összeadjuk a tőegységek méreteit, akkor több mint ezeregyszáz hektáros tógazdaság körvonalazódik a társaság kezelésében. Ez a kapacitás bőven elegendő a Balaton hallal való ellátására, sőt, a piacon is meg tud jelenni balatoni hallal a cég.

Szári Zsolt a balatoni halállomány-nyal kapcsolatban elmondta, hogy lassan két éve megszűnt a kereskedelmi halászat, a horgászok vették át az uralmat, s ennek következtében kedvezőbbé vált a halállomány összetétele. A víz minősége a halak szempontjából javult, kétfajta vándorkagyló is jól szolgálja a víz tisztulását és a pontyok és más halak (karikakeszeg, bodorka, dévér) természetes táplálkozási lehetőségeit. Ugyanakkor a süllő, a csuka, a garda, a mennyhal is egyre nagyobb mennyiségben található a tóban. A Balatonban évszázadok óta jelen van a süllő, ami abból a szempontból is egyedülálló, hogy nincs még egy ilyen víztest Európában, amiben a süllő így megújulna és ilyen produkcióra volna képes. Évente száz tonna süllőt fognak ki a tóból a horgászok, ami nagy eredménynek számít, és

erre a horgászturizmus fejlesztését is lehet alapozni.

A vezérigazgató arról is beszámolt, hogy a cég gazdálkodási eredményei az elmúlt két évben jól alakultak, mindkét évben nyereséggel zárták a gazdálkodást. Akár angolna nélkül is tartható ez a pozitív eredmény, mert a Balaton mint horgászvíz egyre jobb. Ez a visszajelzésekből is látszik, és abból is, hogy egyre több horgász váltja ki az éves bérletet. A horgászjegy eladásából származik a társaság bevételeinek több mint nyolcvan százaléka, ez pedig jó alap a biztos gazdálkodáshoz. A társaság él is azzal a lehetőséggel, hogy a Balaton jó minőségű hallal látja el. Tavaly több, mint 30 vagon pontyot telepítettek, aminek a hatása jól érezhető az idei fogásokon is. A süllő telepítése is folyamatos, tavaly 7 tonna egynyaras süllőt helyeztek ki.

A vezérigazgató az érdekképviseleti változásokkal kapcsolatban elmondta, hogy a MAHAL és a MASZ szakmaközi szervezetté alakulását nemcsak a szakma, hanem a döntéshozók is várják. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter többször hangot adott annak, hogy egy olyan kis ágazatnak, mint a halászat, egységes képviseletre van szüksége, semmi nem indokolja a két szervezet létét. Szári Zsolt szerint az új szervezet megalakulása után új helyzet fog előállni, mivel a tógazdasági haltermelés jelentősége megnő

Fotó: Hajtun György

Szári Zsolt: a cég eredményes évet zárt

az új természetes vízi hasznosítási rendszerben. A tógazdaságoknak érdemes belépniük a MOHOSZ-ba, ahol speciális jogállású tagként tudják a horgászegyesületeknek értékesíteni a megtermelt halat. A horgászegyesületek ugyanis kötelesek a telepített hal legalább felét olyan tógazdaságtól megvenni, amelyik rendelkezik ezzel a speciális jogállású tagsággal. Szári Zsolt úgy gondolja, hogy ez az új rendszer – amelyet a halásztársadalom ki-rekesztőnek minősített - három-öt év alatt bebizonyítja, hogy életképes-e vagy sem.

H. GY.